

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 9 JANER 1915

Núm. 2

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

CAP AL IDEAL

Tots en la vida humana, vivim i lluitam per un ideal. Ell encarna i realitza les nostres aspiracions i els nostros anhels, ja sigen materials o espirituals.

Ademés, segons com siga l'ideal de noble i digna, així també ho és l'activitat del homo i l'ús que fá de les seves facultats i energies.

Fitxantmos-hi bé sinó:

A uns los mou l'ideal científic; i ell umpl el mon de sabis i alça per tot arreu biblioteques, liceus, observatoris. A altres los inspira l'ideal artístic; i aquest, per medi de la Pintura o Escultura, converteix a la terra seca i espinosa, en verger encantador de colors, llums i harmonies; o endolçeix també, per medi del Art diví, la nostra vida prosaica i monótona, amb les seves delitoses i suaus melodies... L'ideal polític, per altre part, remou als pobles, transforma les nacions i edifica o enfonça imperis segons que així convinga. Finalment l'ideal econòmic, fa millorar també les condicions materials de la vida, aixecant fàbriques, obrint mercats, realitzant invents...

¡Que n'és de bò qualsevol ideal dels quatre citats!

Més, encare que nobles tots i en sa respectiva esfera, dignes de l'humanitat, n'hi ha un altre més superior a ells, de finalitat més noble i excelsa. Perlàm del ideal catòlic social, amb les seves diferents ramificacions.

¡L'ideal catòlic-social! Quina regió més elevada, més pura i lluminosa aquella aont reposa. Puis ocupant el lloc més eminent, dins el camp del esperit, no's para fins arribar al més alt çimal, desde aont baixa Deu i puja l'homo, en la seva mutua convivencià.

¡Ditxós aquell que fitxa sempre la vista en tal ideal, sense retrersè, treballa per durlo a terme!

Ara bé: *La Veu d'Inca* que en el nombre anterior exposà clarament les seves aspiracions, persegueix també un ideal, que mai més a propòsit qu'ara, sa presta a series reflexions.

¿Quina finalitat, quin ideal és el de *La Veu d'Inca*?

No hem de repetir noltros res de lo que sa digué en el seu lloc,

quant sorti a rol-lo dissapte passat. Això si, convé molt que sa recordi, que aquest setmanari nou no representa cap empresa personal, ni trebaya per conta propi,—per dir-ho així—sinó que sols representa una missió de bé per Inca, un futur apostolat periodístic, en defensa de tot lo nostro. En resum: representa l'ideal altíssim i eminentement social de la Prensa, ideal que tot-hom alaba, que tot-hom troba utilíssim, necessari, però que molts pocs fins aquí han apoiat en nostra ciutat.

I això a que és degut? Ah! sense por d'esser desmentits ho deim: Es que a la nostra ciutat li falta, sobre el particular, una gran dosis de cultura i fins i tot de civisme. Es que ella no ha comprès encare l'importancia inmensa de porer contar amb un periòdic, que essent el porta-veu de lo sà i noble, pugui alternar amb totes les demás manifestacions de la seva acció i influencia vital!...

Hi ha que recordar-ho: «El pervenir dels pobles,—digué fa casi un sigle el gran Donoso Cortés,—serà lo que siga la seva premsa. Perque sols ella segueix sempre a les ciutats en lo seu progrés evolutiu i les acompanya en les seves transformacions».

En tal sentit s'expressa també el P. Aicardó en la seva obra novella: *El Periodismo*, de que fa el comentari un periòdic catòlic de la Cort. Aquí van algunes idees magistrals del sàbi jesuïta, que no mos atrevim a traduir-les per no desllustrar-les en lo més mínim:

«La Prensa, el periódico, es como la lengua del cuerpo social; si él está enfermo, ella es sucia, saburrosa. Por eso se puede conocer muy bien el estado de una ciudad, de un pueblo, por sus periódicos».

Creim que no's pot dir ja res més significatiu. (I qui és confrare...)

Poríem citar més autors d'autoritat, sobre l'importancia de la Prensa i sobre tot de la local. Més deixàm a plomes més competens que la nostra el pregonarla. Hem volgut sols dir això a via d'ensai i... per encoratjar als moltíssims elements intel·lectuals de nostra ciutat, que poren fer molt an aquest camp.

Cap al ideal, idò! *La Veu* té comen.

çada ja la tasca per realisar-lo. Amb la seva aparició, té possat ja un granet de blat a dins el camp del bon gust i cultura d'Inca.

Ara tenen la paraula, els qui de veres s'interessan pel seu bon nom. Que aqueix granet sembrat al principi del any, quedi convertit, al seu final, amb abundant florida.

Sols trebant, així, ferèm gran al nostro poble.

Doncs la lluita per tot bon ideal sempre tonifica als pobles, servint-los de gimnasia util, perque no s'perdin les seves energies; i sobre tot sempre endolçeix, dignifica i fa feconda a la vida...

J. A. Pvre.

Inca 8-1-15.

LITERARIES

EL GORCH BLAU

Adeu, tristor encastellada
del pla de Cúber y Almaluig!...
Seguint arreu l'aygua qui fuig
d'aquexa terra desolada,
sorpren mos ulls la portalada
d'un Paradís...

L'aygua s'atura a son encís
y com que diga: *reposau!*
—Dolsa es la calma del Gorch blau!

Les colossals penyes bessones,
formant un freu meravellós,
sols dexen caure un raig dubtós
sobre l'estany pur y sens ones.
D'encantament blavors pregones,

com un safir,
aquest estany fan resplendir
y com que diguen: *somniàu!*
—Dols es el somni del Gorch blau.

L'antich camí tot solitari
voreja l'aygua, recobert
baix del penyal; y sembla obert
per un exèrcit llegendari...
Passant del Gorch al mur contrari
pel rústich pont,
somriu la coma de la font
com un idili tot suau.
—Dols es l'oasis del Gorch blau.

Sortint del Gorch, per entre molsa,
ramatges, eures y ramells,
l'aygua jugant fa ab els aucells,
seguit seguit, música dolça.

La neta escuma qu'ella espolsa
singlota ò riu?

Al qui l'escolta pensatiu
com que li diga: *meditau!*

—Dolsa es la parla del Gorch blau.

Per entre flors, per entre espines,
lo qu'era estany se fa torrent,
y avall, endins, se va perdent
per un rocàm com en ruines...

No hi troba ja murta ni alzines,
molsa, ni flors,

quan allà baix, desfeta en plors,
dins la gran Fosca l'aygua cau...

—Ay! com la vida es el Gorch blau!

M. COSTA Y LLOBERA.

¡HOMBRE! ¡HOMBRE!

Inca 30 Diciembre de 1914.

Sr. Sargento Franck

Buen amigo: Ya tendrá V noticia de que a principios de Enero vamos a publicar *La Veu d'Inca*.

Para el semanario y aun para el primer número solicitamos sus escritos y esperamos que hará V. un esfuerzo para ayudarnos dado el buen deseo que nos mueve a emprender esta obra.

Desde luego se lo agradecemos por adelantado, y cuente que estamos siempre a sus órdenes todos los miembros de esta Junta y en particular su atento s.

q. b. s. m.

El Director.

Sr. Director de *La Veu d'Inca*.

Mi respetable señor y amigo:

Pido a V. mil perdones por mi tardanza en contestarle: pero hágase V. cargo de que han sido necesarios varios días para desperezar mi pluma sobrado orinienta después de tres años de no servir.

Y vamos al grano.

¿Con que fundan Vds. un periódico? Alabo como se merece su voluntad pero me parece que hacen Vds. un mal negocio.

Porque un periódico serio y ameno que sea el porta-voz de nuestro pueblo es cosa que todos deseamos cuando no existe, pero que nadie cuida de sostener y apoyar cuando existe.

Muchos de los mismos que hablan en todas partes de la necesidad de un semanario, harán todo lo posible para excusarse de ser suscriptores: otros recibirán con malos modos al cobrador y otros se darán de baja al terminar el primer trimestre, aunque no tengan otro motivo sino el ahorrar una peseta que malgastan todos los días por la cosa más baladí.

¿Que esto es no tener lógica? Conformes; pero resulta que hay gentes para quienes la lógica vale bastante menos de una peseta trimestral.

Tampoco han de hacerse la ilusión de contentar a todos.

Si escriben Vds. con algún miramiento y no desprecian la literatura, dirá el vulgo que

La Veu d'Inca solo sirve para las gentes de letras y la desechará como inutil; y si para dar gusto a los más escriben con cierta llaneza, los intelectuales dirán que el semanario se cae de las manos por lo vulgar y grotesco.

Sí para evitar conflictos callan Vds. su parecer en los asuntos espinosos, se dirá que son Vds. unos cobardes y pasteleros: y si alguna vez se creen en el caso de decir la verdad escueta y caiga quien caiga, se escandalizará todo el mundo y Vds. quedarán malparados.

Claro que es puro fariseismo el escandalizarse y quejarse de que diga y rependa el periódico lo que todos por lo bajo critican y juzgan mal hecho.

Pero así son las cosas.

De modo que ya ve V., amigo mio, como efectivamente la empresa que acometen es una empresa de sacrificios y en este sentido digo yo que hacen un mal negocio.

Pero ¡no! no es un mal negocio; es una obra buena que lucha con las miserias y mezquindades del corazón humano, y por esto está llena de dificultades.

Opino sin embargo que estas dificultades y pequñeces no han de bastar para hacerles desistir de su empeño, toda vez que no hay obra buena que no cueste sacrificios a proporción de su bondad. Y considero que ha llegado la hora en que los hombres que tienen ideales y sienten ansias de perfección y mejora, sumen su abnegación y sus esfuerzos para convertirlos en bellas realidades.

Levanten Vds. su bandera y vayan delante y verán Vds. como no están solos: ni les faltará el apoyo material, ni dejarán de ver los efectos morales de sus sacrificios y trabajos.

Por lo que a mi toca no sé ni puedo decirles otra cosa sino que..... *cuente Vds. conmigo.*

Aunque ya saben que para poco puede aprovecharles.

EL SARGENTO FRANK.

Inca 6 de Enero 1915.

Aigo-forts

Regalos dels Reis.

Per lo vist els Reis Magos no tenen res que veurer amb sa guerra d'Europa.

Son venguts per Inca tan tranquils com cada any, i se són mostrats més obsequiosos que mai, tornant fer regalos a una partida d'*infants*, o millor dit d'*infantes*, a qui ja feia estona que no los ne solien fer.

Justament enguany se són determinats, quant ningú ho esperava, i cap d'elles havia pensat a posar ses sabates a sa finestra. ¿Que havia d'anar a pensar amb això un infant de 20 a 25 anys?

I va succeir lo que havia de succeir: els Reis se trobaren amb un conflicte: ¿a on dexàrn els *bebés*?

A lo millor s'esposaven a dexar-los a qual-

que viudo, o a qualche mostatxada de 50 anys per amunt, o a una casa de dol fresc, o a qualche matrimoni desavengut i sense infants: i això hauria pogut pareixer una burla mal intencionada.

Per fogir de fracassos per l'estil, cercaren una comissió de *pollos* que s'encarregassen de repartir els regalos, comensant a una certa edat i seguint per amunt fins que haguesseu acabats els *bebés*. S'entén els *bebés* que havien de repartir, no els que les havien de rebre.

La cosa se feu tan escrupulosament com va esser possible. Però com hi ha jovenetes que és mal de fer sebrer quina edat tenen, no s'ha pogut evitar que entre ses que estaven més a la crema i quant els *bebés* ja s'acabaven resultàs un poc de confusió.

Així és estat que n'és quedada qualquna de quexosa perque no té *bebé*, i considera que li tocava tenir-ne, i qualquna que està empagada de tenir-lo.

Naturalment que ni unes ni ses altres no ho diuen en no esser amb molt de secret.

Tota vegada que hi ha probabilitats de que l'any qui vé es regalo sia milloret, recomenàm a totes ses que tenen esperances que l'any qui vé es dissapte dels Reis pensin a posar ses sabates a sa finestra, i així sabràrn els Reis a que s'han d'atendre.

En setio:

Aqueix fet és estada una broma fina i gens ofensiva, ni per sa moral ni per ses persones particulars.

Els joves que han sabut cumplir tan bé un encàrreg del Reis Magos; ¿no serien bons per organisar pel present carnaval qualque cosa en que la gent se pogués entretenir bé i honestament, sense haver de apelar a certes porqueries a que se sol recorre a molts de llocs?

Noltros opinàm que tals excessos no hi han d'esser mai dins Inca, i que si s'han de fer festes de carnaval haurien de reunir les sigüents condicions:

1.ª Que no fossen excessivament costoses, perque l'any no es apropòsit per tudar: i lo que s'hagués de fer hauria d'estar a s'alcans de molts.

2.ª Que lo que se fés fos artístic, i fi, no un bunyol ni una grosseria.

3.ª Que fos cosa tan correcta que no hi haguesse de tenir res que dir ni sa moral, ni sa religió.

Està clar que sigüent l'any que és, i estant la pobre Europa en mig de tantes calamitats, millor seria suprimir tals festes aquest pic.

Però si tan mateix han de fer qualque cosa que ho fassen que estiga bé.

ARGENT-VIU.

¿Se trabaja en España por la Prensa Católica?

He aquí, para contestar a esta pregunta con obras y no palabras un brevisimo resumen de la labor del *Centro "Ora et Labora"*, del Seminario de Sevilla en el año 1914.

PRINCIPIO publicando el *Almanaque de*

la *Prensa Católica*, para 1914, volumen de 274 páginas con un Catálogo descriptivo de 750 publicaciones católicas de España.

REORGANIZÓ después con la bendición del Prelado y en el día de la Conversión de San Pablo el antiguo *Centro Sacerdotal "Ora et Labora,"*

FACILITÓ las relaciones entre las Obras católicas de toda España, por medio de sus *Colecciones de direcciones de prensa*, en tiras dispuestas para cortar y pegar, que han prestado inapreciables servicios.

PERFECCIONÓ la *Academia Periodística* que funciona semanalmente en el Seminario de Sevilla y, a ejemplo de la cual se han fundado otras muchas en los Seminarios de España.

HA HECHO y distribuido numerosas ediciones de las hojas *Un plan de propaganda*, *Pues yo no le encuentro nada malo*, *Cruzada de la Prensa*, etc.

CELEBRÓ el día de San Isidoro, y en el Salón de Actos del Seminario, los *Juegos Florales de la Prensa Católica* en los que actuó de mantenedor el eminente pedagogo de Huelva, Don Manuel Siurot.

ORGANIZÓ en toda España la *Asociación de Cruzados de la Prensa* para celebrar así de un modo práctico el Décimo Aniversario de la Primera Asamblea.

COMENZÓ a publicar el periódico titulado *La Cruzada de la Prensa* órgano especial de la Asociación de Cruzados.

PUBLICÓ durante las vacaciones el periódico "*Ora et Labora*," órgano de la *Obra*; y *La Palestra*, donde ven la luz los trabajos premiados en los Certámenes Periodísticos.

IMPRIMIÓ los *Catálogos de las suscripciones veraniegas* a precio reducido, establecidas en España por iniciativa del Centro y mediante las cuales se consiguen muchas definitivas.

FOMENTÓ la Catequesis, con la *Página Catequística* en "*Ora et Labora*," y con la *Sección Catequística* en el Programa del Certámen.

SOSTUVO tanto en tiempo de curso como en tiempo de vacaciones la *Oficina Central* de la que irradia la acción a más de un centenar de Centros de España y fuera de España y a más de 10.000 propagandistas.

HA DADO un gran impulso a la *Sección Social*, tanto en el Certámen como en la Academia, y en "*Ora et Labora*," y en la *Biblioteca Social* del Centro.

CREÓ los *Sellos de la Buena Prensa*, poniendo en circulación los primeros ejemplares de cada una de las seis primeras Series.

HA OBTENIDO, finalmente, un éxito completo con el *VII Certámen Periodístico* cuyo Programa, publicado en Junio comprendía 40 Temas (*Especiales, Periodísticos, Catequísticos, Científicos, Literarios y Sociales*) y al que se han presentado 680 trabajos, no quedando ningún tema desierto.

Huelgan los comentarios. El lector juzgará si tan vasta y titánica empresa es o no digna de ser apoyada con las oraciones, las limosnas y la labor personal de los buenos.

Noves de Mallorca

PALMA

Llegim en el confrara «Correo de Mallorca» que el Sr. Governador civil de la Provincia, continuant la seva campanya contra els jocs prohibits, s'ha dirigit de nou al Jefe de la Guardia civil i també a la policia, ordenant-los extre'nin son cel per impedir tota infracció a ses lleis dades sobre el particular.

Iguals requeriments ha fet an els batles de Son Servera i Establiments.

Per proveir la canongia que deixà vacant l'Il·lustríssim Bisbe de Lleida Dr. Miralles, és estat nomenat canonge de la Catedral Basílica de Mallorca, el M. I. Sr. D. Antoni Sancho, Doctor en Teología i dret Canònic, Llicenciat en filosofia i Mestre-Cantor de la mateixa Iglesia Catedral.

Li enviàm nostre enhorabona.

MANACOR

El confrare *l'Aurora*, en un dels seus nombres anteriors, manifestà que eren ben fundades les veus que's corrien sobre tres deixes importants del difunt D. Antoni Amer, Jefe del partit conservador d'aquella ciutat. Aquestes deixes son les següents: una de 5000 pessetes a la Seu de Palma, altres 5000 a sas obres de la Parroquia manacorina i 10.000 a l'Iglesia del seu Port, a la que entany ja n'hi deixà 1000.

An el teatre Femenfes, sa celebrà dia 6 una vetlada necrològica a la memoria del citat Sr. Amer. Ocupà la presidència don Llorens Caldentey i dirigiren la paraula don Joan Galmés, President de «La Peña» don Gabriel Caldentey, don Andreu Riera, don Antoni Durán i don Guillem Puerto. El pianista Sr. Siquier tocà algunes peces de piano. E-hi asistí nombrosa concurrència.

FELANITX

Hem rebut de la Redacció del setmanari «El Felanigense» l'Almanac corresponent an aquest any, obsequi que fa molts d'anys ofereix a sos subscriptors.

Además del Santoral que du devant, hi ha moltes composicions literaries en prosa i vers.

Agraim l'atenció.

SOLLER

Llegim al «Heraldo de Soller» que és estat nomenat per l'Il·lustríssim Sr. Bisbe de Mallorca, Catedràtic del Seminari Diocesà, el jove prevere Dr. Mossen Miquel Alcover, fill del notari don Pere Alcover d'aquella ciutat.

Lo felicitem.

Ecos de Ca-nostra

ENTREGA DEL CORTÉ—Dia 7 vengué a Inca una comissió del ram militar de Palma composta d'un Jefe de l'Intendencia, un de la Intervenció i un capità de la Enginyaria, els quals feren entrega del Corté nou al Coronell del Regiment d'Inca que anava acompanyat del Capità ajudant i d'un brigada.

Dia 14 del present mes és el dia senyalat per mudar-s'hi la tropa, puis dia 15 s'han d'incorporar els nous reclutes.

ALTRA ENTRONISACIÓ.—Per solemnizar la fetxa de la sortida de *La Veu d'Inca* se feu l'Entronisació a la casa-llibreria d'En Miquel Durán i se benef s'imprenta.

Verificà la cerimonia l'Econom Mossen Miquel Llinàs. Assistiren a l'acte: La Redacció de la *Veu*, els membres de la familia de l'Amon Llorens Durán que és el Padri de la casa consagrada, (Els ausents envíaren cartes de adhesió) i els veinats del carré. Honraren la festa sis sacerdots, el Superior de Franciscans P. Cerdà, i les distingides families de D. Lloixim Gelabert ha-zientat i del Escrivà D. Pere Josep Serra.

La semblança del Cor de Jesús estava col·locada sobre les màquines tipogràfiques entre plantes flors i llums. Del Sagrat Cor partien uns flocs que, entrunyellant-se a les màquines, eren sostenguts per dues angelicals nines i dos nins, fills de la casa, que actuaren de padrins en la bendició de l'imprenta i del quadre.

Solemnisà la funció l'Escolania seràfica que dirigeix Fra Llinàs.

La consagració se resà amb veu sentida i amb gran fervor per tots els concurrents, resultant un acte commovador i edificant.

El Sr. Econom feu un breu parlament donant s'enhorabona a la familia i aconsellant als concurrents que imitassen son exemple.

Se fé un senzill refresc mentres l'Escolania deixava sentir melodiosos cants del seu repertori, que dexa complacuts a tots.

DONATIUS.—El Director del finit setmanari *Ca-Nostra* ens suplica que fassem constar el seu agraiment a una distingida Senyora d'Inca que li ha donat, aquests dies, 10 pessetes per afegir a la llista de donatius que li feren l'estiu passat per indemnizar-lo del soscaire de les flors.

Per la mateixa intenció una distingida familia de Palma, composta de dues Senyores, li ha donat altres 10 pessetes, que també agreeix i estima més per l'obsequi que pel seu valor material.

Que Deu los ho recompens an aquestes tres bones persones i los don salut, que alguna prou la necessita.

Ara són ptes. 172'65 les rebudes.

BREGA DE CANS.—Per burlar l'autoritat pareix que mitja hora lluny d'Inca s'és feta una brega de cans.

Ell no hi poren consentir que no hi haja orde per fer tals expectacles caners.

CORAMÉ.—Per la corema vinent tendrem per coramé Mossen Francesc Sitjar, tant conegut a Inca per haver-n'hi feta un'altra.

QUINTES—Demà diumenge a les 10 se farà l'allistament dels mossos que entren en quintes aquest any.

AJUNTAMENT

L'Ajuntament anit passada va acordà construir an el matadero públic un depòsit d'aigo de mil litres, a l'altura convenient per tenir aigo a pressió per la necessitat i netedat d'aquell establiment.

Veim amb satisfacció que'n la direcció de les coses del Municipi hi ha cert afany per millorar els servicis públics: ara amb una cosa ara amb s'altra se va corretgint abusos i adressant lo que anava tort. (Hi ha camp per corre). Una de les millores més necessaris era mirar per la higiene del Matadero i aplaudim que's pensi en ella.

—S'han posat uns grans palos i unes anelles de ferro clavades a l'edifici de les rentadores de la font per coregir els eucalictes que hi ha allà.

Relació numeral de les accions del Corté d'Infantaria que s'han d'amortisar per haver caigudes en sort.

Les accions com se col·legeix de la lectura dels números, se sortearen de 10 en 10.

31	á	40	2681	á	1690
121	>	130	1691	>	1700
131	>	140	1781	>	1790
351	>	360	1801	>	1810
361	>	370	1851	>	1860
401	>	410	1951	>	1960
471	>	480	2101	>	2110
541	>	550	2131	>	2140
591	>	600	2271	>	2280
691	>	700	2341	>	2350
701	>	710	2381	>	2390
741	>	750	2451	>	2460
811	>	820	2571	>	2580
851	>	860	2651	>	2660
861	>	870	2891	>	2900
941	>	950	2901	>	2910
951	>	960	2911	>	2920
961	>	970	2961	>	2970
1071	>	1080	3041	>	3050
1131	>	1140	3191	>	3200
1211	>	1220	3271	>	3280
1251	>	1260	3351	>	3360
1311	>	1320	3421	>	3430
1371	>	1380	3601	>	3610
1391	>	1400	3691	>	3700
1401	>	1410	3781	>	3790
1421	>	1430	3831	>	3840
1451	>	1460	3841	>	3850
1611	>	1620	3851	>	3860
1641	>	1650	3881	>	3890

Inca 29 Desembre 1914.

FUNCIONS RELIGIOSES

A LA PARROQUIA

Dia 10.—Diumenge, Ofici de la diada i explicació del Sant Evangeli.

A SAN FRANCESC

Dia 10.—Diumenge, a les 6 del capvespre se comensaràn els Sants exercicis baix la direcció de Mossen Antoni Oliver del Oratori de S. Felip Neri. Tots els demés dies de la setmana, a les 5 i mitja a les 10 del matí i a les 6 i mitja del capvespre, continuaran les funcions dels Sants exercicis amb plàtica o sermó corresponent.

MOVIMENT DE POBLACIO

NAIXAMENTS

Dia 1.—Miquel Beltrán Pons, fill de Antoni i de Maria.

—Manuel Massanet Font, fill de Josep i de Catalina.

—Catalina Reus Pujades, fill de Antoni i Catalina.

DEFUNCIONS

Dia 1.—Miquel Ramis Llabrés, fadrí, de 13 anys, mort a conseqüències de Apendicitis.

Dia 6.—Jaume Estrany Ramis, casat de 87 anys, mort a conseqüències de Grippe.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Com podran observar en la secció corresponent de nostra estadística semanal, Dimecres d'aquesta setmana, pasà a millor vida l'Amo'n Jaume Estrany (Tiró)

Poques, poquíssimes persones se trobaràn, que tenguen sa ditxa de morí a 87 anys, deixant viva a la seua esposa, a 7 fills i 2 filles, tots casats, enriquits d'infants, (uns 80 nets i bisnets) bons subjectes a carta cabal i sens haver rebut de tots ells més que satisfaccions, bon tracte, respecte i carinyo, sens mescla de cap disgust un poc sério.

Si haguessin de concedir algún premi a la fecunditat i honradeç del matrimoni, no dubtaríem donar-lo al que tan justament el s'hauria merescut.

Enviàm nostro condol a tots els seus fills i filles, a la seua bona germana, sa mare dels nostros benvolguts compatricis, molt il·lustres canonges, D. Mateu i D. Nadal Garau, tot desitjant i pregant a Deu que l'hage trobat en estament de gracia.

INTERESANTE

ORTOPÉDICO HERNIÓLOGO EN INCA

El auxiliär representante del reputado ortopédico de Madrid, Don Jerónimo Farré Gamell, director propietario del Gabinete Ortopédico de Madrid que fundó el año 1897, hoy día de fama universal entre la clase médica, recibirá en INCA, los días 18, 19 y 20 del mes de Enero, de 11 a 1 y de 3 a 6, en la FONDA JANER, a los que padecen de: *Hernias (quebraduras)*, o de cualquier otra cosa de afecciones ortopédicas, como *desvia-*

ciones del espinazo, coxalgica, parálisis infantil de las piernas, desviaciones de las rodillas, corvaduras de la tibia, pies equinus, varus y valgus, tarsalgia de los adolescentes o pie plano doloroso, abultamiento del vientre, etcétera, desean encargarle alguno de los aparatos de su sistema especial, proclamados como los únicos científicos por todas las eminencias médicas. Con su método de que es inventor (patente 27.791) se dominan todas las HERNIAS por antiguas y voluminosas que sean.

Piernas artificiales, cualquiera que sea el sitio de la amputación.

Todos los aparatos se construyen para cada caso determinado, y por tanto, se precisa ver a la persona que lo necesita, sin cuyo requisito no podrá aceptar ningún encargo. De otro modo sería imposible obtener el éxito que se persigue.

Enviaremos gratis a quien lo solicite nuestra interesante obra de 290 páginas, titulada *Hernias y cuestiones enlazadas con sus tratamiento.*

En MADRID, en su Gabinete Ortopédico, Carrera de San Jerónimo, núm. 37, pral.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat

Bessó	a	102'00	el quintá
Blat	a	23'50	la cortera.
Xexa	a	24'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	10'50	id.
id. foraster	a	10'00	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	21'50	id.
id. per bestia	a	21'00	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	38'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	05'25	
Safrá	a	03'75	s'unsá.
Porcs		11 a 12	

Lorenzo Vallespir

(a) Llorens des Carril

CALLE DE LA ESTACION

PLANTELES de algarrobos, manzanos, albaricoques perales y toda clase de árboles frutales.

INCA (Mallorca).

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camisas**. Preferimos se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id. id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca=Sastrería y Camisería de **FLORENCIO PRAT**=Mayor, 6, 8, 10=P. del Sol, 1 y 2,